

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc, Andrei Harghel, Constantin Alerguș și Iurie Diaconu, cu participarea procurorului Dumitru Graur și avocatului Svetlana Gordilă, părții vătămate Veaceslav Zdragatu, a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Lipciu Mihail Constantin, născut la 22 aprilie 1989, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Decebal 1, ap. 312, cetățean al R. Moldova, moldovean

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 19 mai 2010 - pînă la 23 august 2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012-pînă la 10 decembrie 2012;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 04 martie 2013 - pînă la 18 iunie 2013.*

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul și partea vătămată Veaceslav Zdragatu au susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocatul Svetlana Gordilă în interesele inculpatului Lipciu Mihail s-a pronunțat pentru respingerea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 august 2012, Lipciu Mihail, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Lipciu Mihail în beneficiul părții vătămate Veaceslav Zdragatu prejudiciul material în sumă de 15.396 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Lipciu Mihail la 18 noiembrie 2009, în jurul orei 04:00, aflîndu-se în apartamentul nr. 24 din blocul locativ situat pe str. A. Russo 11, mun. Chișinău și avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane cu însușirea lor ulterioară, a sustras pe ascuns suma de 600 dolari SUA și 530 Euro, care conform cursului oficial al BNM la acea zi constituiau echivalentul a 6647 și respectiv 8748, 76 lei, după care a părăsit locul faptei și a dispărut într-o direcție necunoscută, cauzînd astfel părții vătămate Zdragatu V. un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 15.396 lei.

3. Inculpatul Lipciu Mihail, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui, deoarece procurorul nu a prezentat instanței probe ce ar

demonstra vinovăția lui, vinovăția acestuia bazându-se doar pe presupuneri și pe care instanța le-a acceptat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, a fost admis parțial apelul declarat de inculpatul Lipciu M., casată în partea stabilirii pedepsei sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Lipciu Mihail a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Lipciu Mihail în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Lipciu Mihail în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin:

- Declarațiile părții vătămate Zdragatu V.(f.d. 151);
- Declarațiile martorilor Tomova L. (f.d. 44), Lapteanu V.(57-58);
- Procesul-verbal de ridicare (f.d. 20);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 21-23);
- Procesul-verbal de confruntare dintre martorul Tomova L. și bănuitul Lipciu M. (f.d. 54-56);
- Procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului (f.d. 60-64);
- Ordonanța de eliberare a minorului Tomova L. de răspundere penală în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (2) lit. a) Cod penal (f.d. 145).

Prin urmare, probele menționate supra combat întru-totul afirmațiile inculpatului prin care acesta susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, aceste afirmații instanța de apel le-a considerat ca o metodă de eschivare de la răspunderea penală a inculpatului.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că prima instanță incorect i-a stabilit inculpatului o pedeapsă reală, astfel, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, fiind fără antecedente penale, deoarece deși dînsul anterior a mai comis infracțiuni, conform sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23.11.2007 (f.d. 72), procesul penal în privința lui Lipciu M. a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, astfel dînsul la momentul actual este fără antecedente penale, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului Lipciu M. este posibilă fără izolarea lui reală de libertate.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond, deoarece instanța de apel nu acordat deplină eficiență prevederilor art. 2 alin. (2), 61, 75 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, procurorul recurent a invocat că instanța de apel i-a aplicat inculpatului Lipciu M. o pedeapsă prea blîndă în coraport cu faptul că acesta vina nu a recunoscut-o, nu s-a căit sincer de cele comise, nu a contribuit la stabilirea adevărului,

nu a recuperat prejudiciul material, s-a eschivat de la judecarea cauzei în instanța de fond, sentința fiind pronunțată în lipsa acestuia cu anunțarea ulterioară în căutare.

Prin urmare, aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal nu este fondată din motiv că instanța era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar conform pct. 10) al aceluiași articol, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, textul recursului înaintat de procuror nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atît, potrivit textului recursului, recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite de către instanțele ierarhic inferioare, însă, critică hotărîrea instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului Lipciu Mihail.

Motivul procurorului, precum că instanța de apel a stabilit o pedeapsă prea blîndă inculpatului, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod, a prevederilor art. 79, 90 Cod penal.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța trebuie să aleagă și să aplice acel tip și cea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului scontat.

Aceste prevederi legale întocmai au fost respectate de instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința lui .

6.2. Astfel, la stabilirea pedepsei lui Lipciu Mihail, instanța de apel rejudecând cauza a ținut cont pe deplin de prevederile art. 61, 75 și 76 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, care conform art. 16 Cod penal se consideră una mai puțin gravă, personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante ale cauzei, de circumstanțele excepționale ale cauzei, care au permis aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal,

Având în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) Cod penal – pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că instanța de apel i-a stabilit inculpatului Lipciu Mihail, pentru fapta comisă, o pedeapsă echitabilă.

În baza celor constatate, Colegiul penal lărgit, conchide că instanța de apel, a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui **Lipciu Mihail Constantin**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral în ședință publică la 09 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Andrei Harghel

Constantin Alerguș

Iurie Diaconu